תורה לומדים ובו', סבור נדוי בזמנו ורש אותו מן העם מכה
אמו, מכה אמו חייב, ורש ובו' בהלוה אותם מן הנשך לרבותיו ניכר
אותן שאינן ט כך ובשור כתו אותם מן העם לבד. ובב, הוא אין לנו
ספק, אלינו לעזר, בא בכה אבדו תושב מיתה הוא ולד נשב באולה
בולבין אותה הבאל (תולין בן יו"ר) אבן באמצע, אדום ומשר באמצע
לנס לאבדו בעמה.
ואולם עוד הוא באמרה בסלקיו דאס ובמות בן לא יו, בדרשה
אלהיכם אין ספק מלקיו מדו ודיון ולהנו אלו לקיו מלחמה, כי בן
לב יו, ונתבטר מסקה דבר הוא דין ודיון, זה ~~בקבה~~ בדרך לחצן בשמנו
אלו בבראה בספק, ומלון שצה בסוד בתורה בסיני לקיו מלל, ובדבר
אמרבו מלוכם. ולפי אלו כון שומרים מן העם נחלין, לני הוא,
אלו בדברים אלים מן העם, בדם ודיון בנים, שלא אל אותם מן הנכר
שאינם אולו מה רב, כמנהגו באס תולין, בלבדו הלוחים מן העם,
הם בספק, דנמאו סיון ספק מלקיו מיפו ודיון, אל מי בדיון לנו
אי. הבשל בלא, אבל בדנב לבו מיפו ודיון, ואולי לתלמ שם, בלבדו משורו
ודמה ולו ספק, דם כנב הוא בכל ודיון, אלא כל בלבדו ודיון מלא
כל אין ספק מלקיו מדו ודיון. הכל דבר כשיש אותם ודיון,
אלא סלו בדנב שבם הוא עדיון ודיון. לנו נוסל חלק בדרשה
(דרבנן אבר הם)